

PROP DE VOSALTRES

L'acció sociocaritativa de l'Església

Avegades els cristians ens lamentem que algunes activitats realitzades per parròquies o associacions són poc conegudes per la nostra societat. O no sabem comunicar o les accions tenen poca rellevància. Inclús tot el camp de l'acció social de l'Església no acaba d'arribar al cor de tots els nostres conciutadans, tot i constatar que moltes institucions eclesials, com CÀRITAS, CONFERÈNCIES DE SANT VICENT DE PAÛL, MANS UNIDES i altres de religiosos, gaudeixen d'un cert prestigi, sent reconegudes per amplis sectors.

O potser el lament es produeix per voler complir amb la lletra d'aquell consell evangèlic, que diu que la teva mà dreta no sàpiga què fa la mà esquerra. Per descomptat que accepto aquest sentir, però em sembla obligat donar-vos a conèixer la següent notícia.

Fa uns mesos es va encarregar un informe sobre «L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya», una investigació promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Fundació Pere Tarrés, patrocinada per la Direcció General d'Afers Religiosos. El treball l'ha dut a terme el director de la Càtedra i professor titular de sociologia de la URV, Dr. Àngel Belzunegui, que el va presentar als bisbes en

la seva última reunió de l'estiu. Es va suscitar un diàleg molt interessant, que va acabar mostrant una gran admiració per la quantitat enorme de persones implicades en les línies de treball i una immensa gratitud per la dedicació i el benefici que genera a tants germans necessitats o en perill d'exclusió social. Us resumeixo algunes dades que em semblen importants i fan referència a totes les diòcesis amb seu a Catalunya:

785 entitats socials d'Església, de les quals un 75% han participat en aquest estudi. Un 39% són de la diòcesi, de l'arxiprestat o de les parròquies; un 41,8% pertanyen a Instituts de Vida Consagrada o Societats de Vida Apostòlica i un 19,2% procedeixen d'iniciativa laïcal.

Els àmbits d'actuació són els següents: sociosanitari (17,2%), socioeducatiu (43,4%), sociolaboral (23,4%) i sociocomunitari

(26,9%), cobrint un ampli espectre de necessitats que han arribat a 1.201.937 persones beneficiades i 426.976 persones ateses. Algunes dades sobre aquestes persones: el 61% són espanyols i el 39% són immigrants; el 26,2% no tenen habitatge, el 31% són aturats, el 11,7% són persones amb malalties mentals, el 14,5% són reclusos i exreclusos, el 15,2% són discapacitats, el 10,3% són drogodependents, el 7,6% són malalts. A més d'altres percentatges referits a altres necessitats.

Atenen tots aquests programes 18.850 voluntaris (83,4%) i 3.297 de contractats (16,2%), amb un 66% de dones i 34% d'homes en els voluntaris i 75% de dones i un 25% d'homes en els empleats. Un percentatge elevadíssim (77% dels contractats i més del 15% dels voluntaris) ha rebut formació durant l'últim any. Les hores de treball dels voluntaris han ascendit a 6.333.600 i les dels contractats a 2.584.912.

Finalment una dada sobre l'activitat econòmica. Ingressos anuals: 168.062.866 euros; despeses: 162.323.288 euros. Els ingressos són d'iniciativa privada en un 65% i el 35%, públics. Us remeto a l'estudi que està publicat. És molt revelador. Per alegrar-nos, admirar i agrair.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'IREL obre els actes de la celebració del 25è aniversari

El curs que ha començat serà especial per a l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (IREL). S'han organitzat una sèrie d'actes per commemorar els seus 25 anys. El dia 20 d'octubre s'han previst tres actes a l'edifici del Rectorat de la UdL. En concret, un recital poètic musicat, a les 18 hores, sota el títol «A la llum

de Llull», per donar pas després a la Lliçó inaugural, a les 19.30 hores, a la sala d'actes.

Mn. Ramon Prat, director de l'IREL així com a fundador i una de les ànimes d'aquesta institució, pronunciarà una conferència amb el títol «Celebrar per donar gràcies». També s'exhibirà al Rectorat l'exposició

itinerant amb cartells i fotos dels 25 anys de l'IREL.

Per celebrar aquesta efemèride, l'església romànica de Sant Martí de Lleida acollirà el proper divendres 21 d'octubre una missa i un concert posterior, a càrrec de l'Schola Cantorum de l'Ateneu Popular de Ponent.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

La Misericòrdia i els joves

Des de la Delegació de Pastoral de Joves volem compartir amb vosaltres el que creiem que és la Misericòrdia de Déu per als joves i com la poden percebre.

Una de les prioritats de la nostra delegació és intentar sensibilitzar els joves a què se sentin propers i acollidors d'aquell company seu que està passant per un mal moment i sofreix. Pensem que moltes vegades poden sentir-se més propers a un jove que a una persona adulta.

La nostra tasca va adreçada a què els joves es facin conscients de la situació que està passant aquell company d'escola, institut, universitat... Intentar acollir amb gestos senzills aquella persona que té una dificultat, no sabem molt bé quina pot ser, però, que cal estar al seu costat.

Crec que aquest és el missatge que nosaltres hem d'intentar transmetre perquè els joves puguin percebre la misericòrdia de Déu a través de les actituds entre companys. Això és la Misericòrdia dels joves i per als joves.

Fent al·lusió a les paraules abans dites, referents a la proximitat, veiem que Déu és proper, això vol dir misericordiós; és una proximitat passiva i activa. Per què? Perquè Déu respecta la nostra llibertat, però al mateix temps és com un bon pare, com una mare, millor encara perquè és Déu. Es posa al nostre costat per exhortar-nos a viure segons aquest amor, que ha sigut vessat a través del seu Fill i que és un regal gràcies a la vida en l'Esperit.

Per tant, és important per a nosaltres com a delegació recordar als joves que visquin segons aquest amor de Déu, i que aquest amor els faci viure en l'amor als altres a partir de petits gestos, en els seus respectius camps: parròquia, moviments, escola, institut, universitat... Tot això per fer-se propers a aquest amor, que ja era prèviament proper a ells i que és l'Amor de Déu.

Delegació de Pastoral de Joves

«Som els més feliços, perquè hem cregut en Jesucrist»

Unes 450 persones van omplir, el passat 22 de setembre, la Catedral de Lleida en la Jornada de l'Enviament en missió dels agents de pastoral de la Diòcesi, presidida pel bisbe Salvador.

En aquesta celebració es fa palès i se celebra que ell, com a Pastor de l'Església diocesana, confia als homes i dones, seguidors del Crist resuscitat, la noble tasca de col·laborar amb ell en l'evangelització de la societat lleidatana. El Bisbe de Lleida va destacar que «no som els millors de la nostra societat, però som els més feliços perquè hem cregut en Jesucrist i el volem portar a tots els àmbits de la nostra vida». El nostre Prelat va dir que la Festa de l'En-

viament «ens convida a l'alegria, al compromís i a l'esperança».

A més, enguany després de la cerimònia, es va entregar als fidels el Pla

Pastoral de la Diòcesi de Lleida per al trienni 2016-2019, que el bisbe Salvador ha batejat amb el títol «No tingueu por, Crist és viu!».

II Jornada Missionera

La Delegació diocesana de Missions de Lleida va obrir el curs, el passat 17 de setembre, amb la celebració de la II Jornada Missionera. Una quarantena de persones, agents i animadors de comunitat, preveres i fidels, es van aplegar a la Casa de l'Església sota el lema «Enviats a sembrar».

El bisbe Salvador i la delegada, Caritat Mercadé, van donar la benvinguda als assistents per donar pas a les ponències. Pere Fibla va parlar del Poble de Déu i la nova Evangelització, destacant que «evangelitzem quan vivim la nostra identitat antropològica baptismal i expressem la joia pasqual en les nostres relacions

personals, ja que evangelització és relació». Josefina Riera, una altra de les ponents, va parlar del diàleg home-dona com experiència de fecunditat dins l'Església. Ana Milena va tancar la part més teòrica parlant de les petites comunitats diocesanes i de com formar-hi part.

També es va dedicar una estona a treballar per grups, en la qual els participants van poder explicar la seva tasca pastoral i intercanviar experiències. Caritat Mercadé va concloure l'acte encoratjant els participants a continuar la seva tasca amb esperit missioner. També els va convidar a tenir en compte les propostes de la Delegació i a introduir la dimensió missionera en les activitats quotidianes de cada comunitat.

Delegació diocesana de Missions de Lleida

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'Evangelí que hem escoltat ens presenta una figura que destaca per la seva fe i valor. Es tracta de la dona que Jesús va guarir de les pèrdues de sang (cf. Mt 9,20-22). Passant entre la gent, s'acosta per darrere a Jesús per a tocar-li el mantell, perquè pensava «Només que li pugui tocar el mantell, ja em curaré» (v. 21). Quanta fe tenia aquesta dona! Era una dona descartada per la societat. És important considerar aquesta condició —de descartada— per a entendre el seu estat d'ànim: ella sent que Jesús pot alliberar-la de la malaltia i de l'estat de marginació

La misericòrdia ofereix dignitat

i indignat en què es troba des de fa anys. En una paraula: sap, sent, que Jesús pot salvar-la.

Aquest cas ens fa reflexionar sobre com sovint la dona és percebuda i representada. A tots se'ns posa en guàrdia, també a les comunitats cristianes, davant imatges de la feminitat contaminades per prejudicis i sos-

pites lascives vers la seva dignitat intangible. En aquest sentit, són precisament els Evangelis els qui restableixen la veritat i la reconduïxen a un punt de vista alliberador. Jesús ha admirat la fe d'aquesta dona que tots evitaven i ha transformat la seva esperança en salvació. Les poques línies amb què els Evangelis descriuen

el seu encontre amb Jesús esbossen un itinerari de fe capaç de restablir la veritat i la grandesa de la dignitat de cada persona.

Quantes vegades ens sentim interiorment descartats pels nostres pecats. N'hem comès tants, tants... i el Senyor ens diu: «Coratge! Vine! Tu ets un fill, una filla». I aquest és el moment de la gràcia, és el moment del perdó, és el moment de la inclusió en la vida de Jesús, en la vida de l'Església. És el moment de la misericòrdia.

(Dimecres, 31 d'agost de 2016.)

Almacelles revifa el record de les religioses de la Sagrada Família

La missa de migdia del passat 18 de setembre, celebrada a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles, ha estat oferta en memòria i en acció de gràcies per la mare Raquel, religiosa de la Sagrada Família que va morir recentment a Madrid. La mare Raquel havia estat durant molts anys professora i formadora en l'escola que aquestes religioses tenen a Almacelles. Les seves exalumnes van preparar amb molta il·lusió la celebració, fent palesa la

sembla de bonhomia i esperit cristià dipositada, any rere any, a la nostra

vila pel ministeri de la congregació de les Filles de la Sagrada Família d'Urgell. Amb unes sentides paraules es va agrair la fidelitat a la crida de Crist per part d'aquesta dona tan entrançable, i que ha deixat una profunda empremta entre els veïns del poble.

«Quina gran sort haver pogut gaudir d'una mestra com ella!», són les paraules emocionades i plenes d'estimació de les seves exalumnes a la sortida de la celebració.

Reunió del Consell diocesà de Pastoral

Aquest passat 15 de setembre, el Consell diocesà de Pastoral de la Diòcesi de Lleida s'ha reunit a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. El bisbe Salvador va donar a conèixer als assistents al Consell el Pla Pastoral 2016-2019 de la Diòcesi de Lleida. El Pla parteix de la ponència que el bisbe Salvador va impartir a la darrera assemblea diocesana, juntament amb les aportacions dels fidels.

El Consell de Pastoral està format per un grup de laics, responsables de les delegacions i àrees diocesanes,

juntament amb el Sr. Bisbe, els arxiprestes i diversos col·laboradors.

Aplec en honor de la Mare de Déu de Grenyana

El bisbe Salvador va presidir, el passat 18 de setembre, la celebració de la missa en honor de la Mare de Déu de Grenyana, l'acte més important i

emotiu de l'aplec d'aquesta partida de Lleida. Era la primera vegada que el Bisbe participava en aquesta celebració. El Cor de la Catedral de Lleida va cantar aquesta eucaristia, que també va comptar amb la tradicional ofrena sardanista a la Mare de Déu. A l'acabar tothom qui va voler va poder venerar-la.

Els aplecs a l'ermita de Grenyana han estat i són encara molt importants dins del calendari de les festes tradicionals i religioses de la ciutat de Lleida.

L'associació de veïns de la partida, conjuntament amb la Parròquia de la Sagrada Família, a la qual pertany eclesiàsticament l'ermita, són els encarregats d'organitzar-les.

REFLEXIONS

La Mare de Déu de Saidnaya

És bonica la llegenda devota que dona nom al santuari de la Mare de Déu de Saidnaya a Síria. Explica que l'emperador Justinà va anar un dia de cacera prop de Damasc i es va perdre. A punt de morir de set, una gazela el va acompanyar fins a una font i tot seguit va desaparèixer. Agraït, l'emperador va fer alçar un santuari amb el nom de Nostra Senyora de la Caça. La llegenda continua dient que les monges que es van fer càrrec del lloc van fer portar de Jerusalem una icona de la verge atribuïda a l'evangelista Lluc. Llegendada a part, el santuari de la Mare de Déu de Saidnaya va ser un dels principals llocs de culte dels cristians de Síria. La icona era una representació de la Mare de Déu lactant (Galactotrofica) i per això mares musulmanes i cristianes hi anaven a pregar pels seus fillets. El 2014, els fonamentalistes van destruir bona part del santuari. El fanatisme ha escombrat espais sagrats d'un cristianisme antiquíssim, està fent desaparèixer violentament els cristians d'aquelles terres i, per acabar-ho d'arrodonir, destrueix el testimoni de la convivència pacífica de musulmans i cristians.

En època helenística, el territori on s'alçava el santuari de Saidnaya s'anomenava Abilene, topònim que faria referència a Abel, assassinat pel seu germà Caïm. Que n'és de fàcil continuar la tragèdia de Caïm! I que n'és de difícil el missatge cristià de l'amor sense límits! Hi ha moments en què la desolació de la creu és tan intensa que fa perdre de vista la resurrecció.

Antoni Puigverd

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 16 d'octubre:**
—A les 11 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a Os de Balaguer.
- ▶ **Dijous, 20 d'octubre:**
—A les 18 h, recital poètic al Rectorat de la UDL. 25 anys de l'IREL.
—A les 19.30 h, Lliçó inaugural de l'IREL a la sala d'actes del Rectorat.
- ▶ **Divendres, 21 d'octubre:**
—A les 19.30 h, Eucaristia i concert a l'església romànica de Sant Martí. 25 anys de l'IREL.
- ▶ **Dissabte, 22 d'octubre:**
—A les 20 h, Vetlla de pregària, Domund 2016, a la Pquia. St. Antoni M. Claret.
- ▶ **Diumenge, 23 d'octubre.** Jornada del Domund.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 17. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.
- 18. ■ Dimarts** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.
- 19. ■ Dimecres** [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i sant Isaac Jogues

(†1647), prev. jesuïtes, i sis preveres més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.

20. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Andreu de Creta, monjo; santa Irene, vg. i mr.

21. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Joan Pau II, papa; sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan.

23. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 35,15b-17.20-22a / Sl 32 / 2Tm 4,6-8.16-18 / Lc 18,9-14]. Urgell: dedicació de la Catedral; sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens.

Diumenge XXIX de durant l'any

COMENTARI

El Fill de l'home trobarà fe a la terra?

La història bíblica, immersa del tot dins les circumstàncies humanes del Poble de Déu, està envoltada de guerres amb victòries i derrotes.

Però sempre destacant l'aspecte religiós.

El subratllat d'avui és clar: *mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel.*

El missatge també és clar: només mantenint-nos en actitud de pregària (*mans alçades*) ben connectats a Déu, guanyarà el Regne de Déu.

A la secció conclusiva de 2Tm la repetició del verb «aprendre» destaca la importància capital de l'ensenyament per a viure en cristià.

En aquest context Pau parla de *les Sagrades Escripures* que Timoteu coneix des de menut i de les quals diu que *tenen el poder de donar-te la «saviesa» que duu a la «salvació».*

A la Bíblia tenim una *saviesa* vital que *duu a la salvació, gràcies a la fe en Jesucrist* perquè, *inspirada per Déu, és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé.*

Benet XVI (V.D. núm. 121) deia: *El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada en l'Església.*

Deures del Pastor són el kerigma o anunci breu (*proclama*); la predicació (*insisteix*); el guiatge de tots i la correcció dels desviats (*exhorta*).

I això sempre *amb tota paciència.*

La paràbola del jutge i la viuda diu que *hem de pregar sempre sense perdre mai l'esperança.*

Hi ha un paral·lelisme comparatiu sobreentès: si la viuda obté resposta del jutge injust ¿com no obtindrà del Pare allò que necessita per a la salvació un fill que li prega insistent?

Acaba la paràbola amb dramàtica pregunta: *Quan el Fill de l'home vindrà, trobarà fe a la terra?* Per això cal *pregar sempre sense perdre mai l'esperança*, que en el fons no és sinó la fe enmig dels camins de la història.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà». Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegüé, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

▶ Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, / el Senyor t'empara al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escripures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'Evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: «Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi». El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: «A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més». I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a Israel en Rafidim. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón de Dios en la mano». Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; entretanto, Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte. Mientras Moisés tenía en alto las manos, vencía Israel; mientras las tenía bajadas, vencía Amalec. Y, como le pesaban los brazos, sus compañeros tomaron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; mientras, Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado. Así resistieron en alto sus brazos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su pueblo, a filo de espada.

▶ Salmo responsorial (120)

R. *Nuestro auxilio es el nombre del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra. R.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 3,14-4,2)

Querido hermano: Permanece en lo que aprendiste y creíste, consciente de quiénes lo aprendiste, y que desde niño conoces las Sagradas Escrituras: ellas pueden darte la sabiduría que conduce a la salvación por medio de la fe en Cristo Jesús. Toda Escritura es inspirada por Dios y además útil para enseñar, para argüir, para corregir, para educar en la justicia, a fin de que el hombre de Dios sea perfecto y esté preparado para toda obra buena. Te conjuro delante de Dios y de Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y a muertos, por su manifestación y por su reino: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, arguye, reprocha, exhorta con toda magnanimidad y doctrina.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús decía a sus discípulos una parábola para enseñarles que es necesario orar siempre, sin desfallecer.

«Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En aquella ciudad había una viuda que solía ir a decirle: «Hazme justicia frente a mi adversario». Por algún tiempo se estuvo negando, pero después se dijo a sí mismo: «Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está molestando, le voy a hacer justicia, no sea que siga viniendo a cada momento a importunarme.»

Y el Señor añadió: «Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que claman ante él día y noche?; ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?»